Suomen Lastenhoitoalan Liitto:

”On mielenkiintoista, kuinka eri tavalla suhtaudutaan eri alojen työn arkeen.

Lastenhoitajan työ on hoivatyötä. Se on fyysistä lähityötä, jossa ollaan kirjaimellisesti lähellä lasta.

Monilla aloilla ymmärretään, että työn luonne edellyttää asianmukaisia työvaatteita. Miksi pienen lapsen hoiva olisi poikkeus?

Kyse ei ole vain takista tai housuista.

Kyse on siitä, nähdäänkö varhaiskasvatuksen ammattilaisen työn todellisuus.

Työvälineet kuuluvat työn tekemiseen. Myös silloin, kun yksi tärkeimmistä työvälineistä on lämmin syli.

Kun työssä hoidetaan ihmistä, ollaan lähellä, autetaan perustoiminnoissa ja kohdataan eritteitä, likaa ja tartuntatauteja – monella alalla työvaatteet nähdään itsestäänselvyytenä.

Varhaiskasvatuksessa sama läheisyys tapahtuu vain pienemmän ihmisen kanssa.

Lastenhoitaja ottaa lapsen syliin, lohduttaa, vaihtaa vaippaa, auttaa ruokailussa, pukee, ulkoilee pakkasessa ja sateessa, istuu hiekkalaatikon reunalla ja on mukana lapsen kaikissa arjen hetkissä.

Silti alan ammattilainen hankkii itse vaatteet, joissa tätä työtä tehdään.

Työvaatekeskustelu ei ole kysymys siitä, etteikö lasten kanssa työskennellessä ymmärrettäisi työn luonnetta. Juuri siksi tähän työhön hakeudutaan – koska halutaan olla lähellä lasta.

Mutta arvostus näkyy myös siinä, miten mahdollistamme työn tekemisen. Pieniltä tuntuvat asiat kertovat joskus suuria viestejä.

Lastenhoitoalan ammattilaiset ovat läsnä ja lähellä – joka päivä.”